

- 1 רבינו הזקן מבאר בתניא<sup>238</sup> לענין "נכרי המדבר ומבלבלו בתפילתו", שלא זו בלבד שאין זה צריך  
2 להחליש אותו, אלא אדרבה, "שיתגבר ויתאמץ יותר בתפילתו בעומק הלב ובכוונה גדולה".
- 3 ולכאורה אינו מובן: אם הכוונה היא לעורר יהודי להתפלל בכוונה יתירה, למה נעשה הדבר על-ידי  
4 גוי שמבלבלו בתפילה, שזהו ענין הפכי?
- 5 אך הענין הוא, שהגוי עצמו, בפנימיותו ובשרשו (שהרי השורש של כל דבר הוא בקדושה), יודע  
6 ומרגיש שהוא צריך להוסיף משהו בקדושה, אלא כיון שענין זה עובר באמצעות גוי שבעולם למטה,  
7 שהוא היפך הקדושה, לכן מתבטא הדבר באופן הפכי. אבל הכוונה הפנימית היא לסייע ולהוסיף  
8 בקדושה.
- 9 ועל-דרך מה שכתב הרב המגיד<sup>239</sup> בנוגע ללבן ויעקב, "שיעקב אבינו השאיר אחריו אותיות התורה  
10 שעדיין לא הוציא אותם מלבן, ולזאת רדף לבן אחר יעקב ליתן לו את האותיות שנשארו אצלו, וניתוסף  
11 פרשה אחת בתורה מאלו האותיות".
- 12 וזוהי הוראה בנוגע לכל ההעלמות וההסתרים על עבודת הוי' – שהאמת היא כפי שהדבר הוא  
13 בפנימיותו ובשרשו, שלא זו בלבד שאין זה מנגד לקדושה, אלא אדרבה, שזה מסייע לקדושה, ורק מפני  
14 שהדבר בא באמצעות צינור שכזה, לכן מתפרש הדבר בפירוש הפכי, אבל בפנימיות הרי זה סיוע והוספה  
15 בקדושה.
- 16 וכאשר האדם לא ירומה ולא יטעה בטעותו של הגוי, אלא ידע שאין רע יורד מלמעלה<sup>240</sup>, אין העלמות  
17 והסתרים, וכל הענינים שרואה הם סיוע לקדושה, ובמילא, לא זו בלבד שההעלם לא צריך לפעול בו  
18 חלישות, אלא אדרבה, שצריך לפעול בו תוספת כח וחזוק,
- 19 הנה בשעה שירגיש זאת ויחליט החלטה תקיפה באמת – הרי כלפי האמת מתבטלים כולם, והיינו  
20 שיתבטלו כל ההעלמות וההסתרים, מניעות ועיכובים, כי, על-ידי-זה שהוא יודע את האמת, שבכל דבר  
21 יש ניצוץ אלקי, והוא סיוע לקדושה, אזי פועל גם בדבר המעלים, שמתעורר ומתגלה הניצוץ שלו, ובמילא  
22 גם למטה תהיה נראית בו בגילוי הכוונה האמיתית, שמביא תוספת בקדושה.
- 23 נג. וזוהי ההוראה ממאמר רבותינו ז"ל - אשת פוטיפר לשם שמים נתכוונה:
- 24 כאשר ישנו העלם והסתר, ישנם שני דרכים בדבר: דרך אחת – ללחום עם הדבר המעלים, היינו,  
25 שמתייחסים לדבר בתור העלם והסתר אמיתי, ומתייגעים בכל הכוחות להלחם נגדו. ודרך שנייה (שהיא  
26 נעימה יותר) – שיודעים שבפנימיות הרי זה סיוע לקדושה, ועל-ידי גישה כזו מעוררים ומגלים זאת,  
27 שיומשך גם בגילוי שעל-ידי הדבר המעלים גופא יתוסף תוספת אור בקדושה.
- 28 נד. ועוד פרט בזה:
- 29 ה'תוספת חזוק' שהיה צריך להיות בעבודתו של יוסף – נעשה על-ידי אשת פוטיפר, אשה דוקא.  
30 אלא כיון שטעתה, התבטא הדבר באופן הפכי.
- 31 אבל נשי ישראל, ובפרט לאחרי מתן-תורה – כאשר ינחו רצונן על הצד, אזי יכוונו אל האמת, וכל  
32 עניניהם במחשבה דיבור ומעשה יהיו מתאימים אל הכוונה האמיתית, שעל-ידם תהיה תוספת וחזוק  
33 בקדושה.
- 34 ועל-ידי-זה יפתחו עוד צינור וכלי לכל ההמשכות, באופן ד"אשת חיל עטרת בעלה", וכמאמר רבותינו  
35 ז"ל<sup>241</sup> שנותנים לאדם פרנסה – הן בגשמיות והן ברוחניות – בשביל אשתו, באופן המתאים לרצון  
36 העליון, שיומשך כל המצטרך לו ולבני ביתו, בגשמיות וברוחניות גם יחד.

(240) ראה ב"ר פנ"א, ג.

(241) יבמות סב, ב. וראה לקו"ת ס"פ ברכה.

(238) אגה"ק סכ"ה (קמא, א).

(239) ראה מגיד דבריו ליעקב בהוספות ס"ה. וש"נ.